

Sarah en Jonas op stage in de abdij

We proberen er met Jokri OSKAAR een jaarlijkse gewoonte van te maken om even (een paar dagen) binnen te springen in een abdij. Dit jaar was dat geen simpele zaak. Maanden geleden hadden we een boeking voor 12 mensen laten noteren door de gastenpater van de abdij van Westmalle. En Lut, die we nog kennen van uit de tijd dat ze in Oudenaarde woonde, die zag het al helemaal zitten. We konden samen haar verjaardag vieren op maandag.

En toen rinkelde de telefoon. De gastenpater van Westmalle liet weten dat het onmogelijk was om ons erbij te hebben, want er waren voor dat weekend veel te veel boekingen. Tja, daar sta je dan vier dagen voor het vertrek. Stress bij Sara en Jonas, natuurlijk. Zij hadden de hele zaak voorbereid als stageopdracht.

We bellen in alfabetische volgorde naar alle kloosters waar ze een gastenverblijf hebben. Die zitten allemaal vol in de paasvakantie.

Tot we een positief antwoord kregen van Pater Ivo en Pater Benetict Meethep. zijn zagen het wel zitten dat we naar hen kwamen. Probleempje: op zondag zal dat niet lukken. Is het ook goed als jullie vanaf maandag komen? We regelen dat. Sara belt iedereen op en we zoeken een logeerplek voor Fransisco en Belin, want die geraken anders niet bij ons op maandagmorgen.

Nog een probleempje. De paters vieren het naamfeest van de subpior Gabriël en dan is er geen middagmaal voor onze gasten. We lossen dat op. De 'flichtchinesees' in Westerlo bakt ze goudbuin. We staan er sterk op om wat kilometers in de omgeving te gaan stappen (goed getimed dat we net tegen de namiddagkoffie aan de poort van de abdij passeren) en we zuchten uit tijdens de vespers.

De avond draait helemaal rond vriendschap. Een lied, een tekst, een babbel, een blinde naam trekken en voor die mens een vriendschapsbandje vlechten.

Na de dagsluiting gaan we rustig slapen. Behalve de leiding, want die moet natuurlijk evalueren en Benedict geeft tekst en uitleg bij een bepaalde koele kast in het huis van de abt.

Voor zonsopgang springen we allemaal (min of meer fris en monter) uit ons bed. Een kattewasje en de draaitrap naar beneden om nog voor de paters in het morgengebed aan te komen. Het is nog vroeg hoor. Heel vroeg. En toch zingen we (er zijn er die op de juiste toon weten te zingen) mee met de psalmen en de doxologie. Pater Johan maakt ons een compliment bij de begroeting van de eucharistieviering: 'Welkom Jokri Oskar', en dan draait hij zich naar de andere aanwezigen, en hij zegt, ontertussen naar ons wijzend: 'Die waren hier al vanmorgen, en ZE KUNNEN ZINGEN'.

Moeten we volgend jaar toch het bier van Westmalle gaan proeven.